

Tisztelt Bátyámuram!

Igeretem szerint van szerencsém a novellát meg-
küldeni; sajtóságos genreű, melyben ritkán jó
kedvem dolgozni, - az iránya pedig fröngyi.

Térsít átolvassm és ha vilásvét nem talál,
vagy hűszen a rövid „Tízjelen” hoz képest, térsít felbe
tenni, - túlvót helyette mávat s ert odább adom. Csak
sans gém!

Szilágyi István udvözt önt. Itthonja, hogy vár.
ját kolnapij s valami verset fog mellékeln. De én
nem várd; tudom, nem verset vár töl. Vad poéta van
elg, - aestheticus nincs.

Addig is, míg freméhesen kitélledem, fogadj
nagyrabecütésem legjöfintébb kifejezését.

Műzeget. 15^{ik} febr. 1861.

kifejezési öcsé
P. Kathmárgkóvsk
3

